

ואם נשאו הגדולים אשה אחר מות אביהם, ונטלו את הוצאות הנישואין מן הירושה, קודם החלוקה, ישאו הקטנים. כלומר, אף הם יטלו הוצאות נישואיהם מתוך הירושה קודם החלוקה.

ואם נשאו הגדולים קודם מיתת אביהם, ואמרו קטנים, אחר מיתת אביהם, "הרי אנו נושאים כדרך שנשאתם אתם", אין שומעין להם. אלא, מה שנתן להם אביהם נתן. ואין זה בכלל הירושה.

ואם מת בלא בנים, והניח בנות גדולות וקטנות, אין הגדולות מתפרנסות על ידי הקטנות, ולא הקטנות נזונות על הגדולות, אלא חולקות בשוה. כדלעיל.

וכן אם נשאו גדולות, ונטלו הוצאיתיהן מן הנכסים קודם החלוקה, ישאו קטנות. כנ"ל.

ואם נישאו קודם מיתת האב, ואמרו קטנות, הרי אנו נושאות כדרך שנשאתם אתם, אין שומעין להן.

אבל, זה חומר שיש בירושת הבנות מבירושת הבנים, שאם הניח בנים ובנות,

הבנות נזונות עד שתתבגרנה, או עד שתנשאנה, על חשבון הבנים, מתנאי כתובה. ואילו אם הניח רק בנות, אין נזונות מן הירושה על חשבון הבנות.

אלא חולקות בשוה וכל אחת נזונת מחלקה.

גמרא:

אמר רבא: האי גדול אחי, האח הגדול הנושא ונותן בנכסים, דלבש ואיכסי מביתא [קנה לעצמו מלבושים נאים, לצאת ולבא עמם, מכספי הירושה], מאי דעבד עבד. ואינו מפסיד מחלקו בשל כך.

כיון שיש הנאה לאחים בכך שילבש בגדים נאים, כדי שישתמעו דבריו.

אבל, לכתחילה לא יקנה את הבגדים על חשבון כספי הירושה⁽¹⁹⁴⁾.

ומקשה הגמרא: והא אנו תנו במשנה, "אין הגדולים מתפרנסין על הקטנים", ומשמע שאם נטלו מן הירושה לצורך בגדים, הפסידו מחלקם!

פפא: פעמים אף מה שעליהן אין שמין, משכחת לה בגדול אחי, דניחא להו דלשתמעון מיליה". והרמב"ם (הלכות נחלות פרק י') השמיט דין זה, וכתב סתם, "האחים שחלקו, שמין מה שעליהם". וכבר נתקשה בזה הבית יוסף, וכתב, שהיה קשה לרמב"ם על סברא זו ד"לישתמעון מיליה", דזה שייך רק בשעה שעוסק בפועל בנכסים, אך לאחר מכן, כשבאים לחלוק, למה לא ישומו אף הבגדים שעליו. ולכן לא הביא דין

אבל, אם שתקו ולא מיחו, נזונים זה על זה. דסתמא שותפין נינהו, ומוחלים זה לזה. הרשב"א.

ועיין עוד לקמן (קמ"ד ב') פרטי דינים נוספים בזה.

194. עיין בבא קמא (יא ב') " אמר עולא אמר רבי אלעזר: האחין שחלקו - מה שעליהן שמין, ומה שעל בניהן ובנותיהן אין שמין. אמר רב